

šího stupně služného, resp. za další postup a že také otázku tu vůbec neupravuje. Nelze tudíž jí použití při řešení dnešního sporu. K tomu přistupuje i skutečnost, že § 20 cit. zák. má na mysli úpravu počátku nároku na služební plat jako celek (§ 6) a jen »pokud se ze zákona jinak nepodává.« § 7 odst. 3 cit. zák. upravuje však zcela samostatně otázku nároku na zvýšení občanskoškolského přídavku a nelze již proto zásad § 20 zák. č. 104/26 použití per analogiem jako všeobecných zásadních pravidel při výkladu předpisu toho.

Rovněž tak se nelze s účinkem odvolávati na min. výn. ze 4. listopadu 1927, neboť výnos ten nemůže zakládati více práv, než která plynou ze zákona. Ze zákona však sporné právo, jak bylo dovozeno, neplyne. Naopak z materialii k zákonu vysvítá, že původní vládní návrh zákona poskytoval učitelům občanských škol při přestupu zvýšení služného toliko o 480 Kč, a při nejbližším, a tedy prvním platovém postupu, zvýšení o 300 Kč. Návrh ten byl však změněn plenem poslanecké sněmovny v ten smysl, že částka 480 Kč byla zvýšena ihned při přestupu na 780 Kč, tedy o 300 Kč, jichž se mělo učiteli dostat podle původního návrhu až při prvním platovém postupu do vyššího stupně služného, za to však stanovené zvýšení o 300 Kč posunuto až ke druhému postupu do vyššího stupně služného, který nastane po přestupu na školu občanskou.

Jak jest nesporno, byl st-l ustanoven dekretem ošv-u v Ž. ze 13. ledna 1927 zatímním učitelem občanské školy ode dne 1. ledna 1927, a téhož dne postoupil do třetího stupně služného. Měl tedy při přestupu služné třetího stupně a mohlo u něho nastati zvýšení občanskoškolského přídavku o 300 Kč teprve při druhém postupu do vyššího stupně služného. Tímto postupem nebyl však postup ze dne 1. ledna 1930, a neporušil proto žal. úřad zákon, nevyhověl-li petitu st-lov^a odvolání.

Č. 10.579.

Živnostenské právo (Slovensko): Živnostenské oprávnenie nadobudnuté pred účinnosťou živn. zák. č. 259/24 Sb. nemôže úrad odňať za účinnosti zákona toho z dôvodu, že živn. oprávnenie bolo udelené prez to, že sa nedostávalo nejakej zákonitej náležitosti k nabytiu jeho.

(Nález zo dňa 30. mája 1933 č. 9561.)

V e c: Ladislav H. vo F. proti ministerstvu obchodu ohľadne odňatia živn. oprávnenia.

V ý r o k: Napadnuté rozhodnutie zrušuje sa pre nezákonnosť, pokiaľ potvrdilo odňatie živn. oprávnenia k pečeniu chleba.

D ô v o d y: Rozhodnutím zo dňa 7. júla 1925 odňal okresný úrad vo Feledinciach sť-ľovi povolenie k pečeniu a predaju chleba, ktoré mu bolo 13. novembra 1921 vydané. Rozhodnutie toto bolo k odvolaniu sť-ľa rozhodnutím župného úradu vo Zvolene zo dňa 17. júla 1926 potvrdené. Odvolaniu sť-ľovmu z rozhodnutia župného úradu vyhovel žal. úrad napadnutým rozhodnutím v tom, že zákaz predaju chleba, vy-

slovený v rozhodnutiach I. a II. stolice, zrušil, ináč však odvolanie to zamietol.

O sťažnosti uvážil nss takto:

Predne dlžno konštatovať, že predmet kogencie nss-u v danom prípade môže tvoriť len oná časť napadnutého rozhodnutia, ktorou bolo v ceste inštančnej potvrdené odňatie sť-ľovho živn. oprávnenia k pečeniu chleba.

Podľa spisov správnych bol živn. list k pečeniu chleba sť-ľovi vydaný príslušným úradom v roku 1921,tedy ešte v dobe, keď platil na Slov. zák. čl. XVII:1884. Sť-ľ namieta predne, že ono živn. oprávnenie nemohlo mu byť odňaté vzhľadom k ustanoveniu § 252 živn. zák., vydaného pre Slov. a Podk. Rus, č. 259/24, ktoré ustanovenie chráni nabytú práva. Táto námietka je dôvodná.

Jako je to zrejmé z napadnutého rozhodnutia, bolo sť-ľovi odňaté živn. oprávnenie k pečeniu chleba z dôvodu, že pri vydaní tohoto oprávnenia neboli splnené určité zákonité náležitosti. Je síce pravda, že v § 73 odst. 1 zák. č. 259/24 sa stanoví, že »jestliže pri niektorom živnostníkovi dodatočne sa zistí, že už od počiatku nemal alebo ešte dosiaľ nemá nejakej zákonitej náležitosti pre samostatné provádzanie živností, môže úrad, príslušný k prijatiu živnostenskej ohlášky alebo k udeleniu koncesie, ďalšie provádzanie živnosti jemu zakázať a živn. list alebo koncesiu odňať.« Lež v § 252 odst. 1 tohože zák. sa stanoví, že »osobné, živnostenské, továrnické a obchodnícke práva, nadobudnuté dľa dosavadných zákonných ustanovení, zostávajú v platnosti a prislúchajú im tiež všetky rozsiahlejšie práva, spojené dľa tohoto zák. s provádzaním živností.« Zo súvislosti týchto ustanovení plynie, že použitie práva daného úradu v § 73 odst. 1 cit. zák. je — práve vzhľadom k ustanoveniu § 252 odst. 1 cit. zák. — vylúčené, keď ide o živn. oprávnenie nabytú pred účinnosťou tohoto zák.; nemôže tedy úrad živn. oprávnenie nabytú pred účinnosťou tohoto zákona, za jeho účinnosti odňať z dôvodu, že živn. oprávnenie bolo vydané prez to, že sa snád pri jeho vydaní nedostávalo nejakej zákonitej náležitosti k nabytiu oprávnenia.

Žal. úrad, jako je to patrno z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, vychádzal však z právneho názoru, že úrad môže živn. oprávnenie, vydané — jako je to nesporné — pred účinnosťou zák. č. 259/24, za účinnosti tohoto zák. odňať z dôvodu, že pri vydaní oprávnenia neboli splnené nejaké zákonité náležitosti. Tento právny názor je však, jako je to patrno z toho, čo bolo vyššie uvedené, mylný. Pokiaľ ale žal. úrad vychádzal z právneho názoru, že v danom prípade nelzá hovoriť o nabytom práve preto, že sť-ľom provádzované pečenie chleba bolo úradmi len trpené, je tento právny názor tiež mylný, lebo predpoklad, o ktorý sa tu žal. úrad opiera, že totiž šlo len o faktické úradmi trpené provádzanie pečenia chleba, odporuje správnym spisom, z ktorých vychádza zrejmé na javo, že sť-ľovi bol v roku 1921 príslušným úradom vydaný živn. list k pečeniu chleba.

Z týchto príčin nutné bolo napadnuté rozhodnutie, pokiaľ potvrdilo odňatie sť-ľovho živn. oprávnenia k pečeniu chleba, zrušiť podľa § 7 zák. o ss, aniž by sa súd musel zaoberať ďalšími námietkami sťažnosti.